Пролетарыі ўсіх краін, злучайцеся!

ЗА СТАЛІНСКІЯ КАДРЫ

60 | Орган парткома, дырэкцыі, мясц. і прафкома Б-Дз. мед. І-та | 9 студзеня 1938 года | Цана 5 кап.

БИБЛИОТЕКА Белорусского гос. медицинского

КОМСОМОЛ НЕ БЫЛ БЫ КОМСОМОЛОМ, ЕСЛИ БЫ ОН БОЯЛСЯ ТРУДНОСТЕЙ. ВЕЛИКУЮ ЗАДАЧУ ВЗЯЛ НА СЕБЯ АКТИВ КОМСОМОЛА. ПОЭТОМУ ОН ДОЛЖЕН НАЙТИ В СЕБЕ СИЛЫ ДЛЯ ТОГО, ЧТОБЫ ПРЕОДОЛЕТЬ ВСЕ И ВСЯКИЕ ТРУДНОСТИ НА ПУТИ К ЦЕЛИ (СТАЛИН).

Коммунистическое воспитание советской молодежи

Советский народ горячо любит свою молодежь. Он вовлекает ее в активную общественную жизнь, он создает для нее все условия быстрейшего политического роста, он превлекает ее к управлению государством. Высокое доверие оказал народ советской молодежи, избрав свыше ста комсомольцев депутатами Верховного Совета. Этими посланцами трудящихся по праву гордится вся наша родина.

Лучшие питомцы комсомола вступают в партию, выдвигаются на руководящую советскую и хозяйственную работу. Лысковский райком партии (Горьковская область) выдвинул на работу заведующего районным земельным отделом комсомольца Геннадия Кузьмина. Энергичный, инициативный работник, он пользуется уважением колхозных масс. В той же области заведующим семеновским районным отделом народного образования утвержден комсомолец Иван Рыбин. Комсомолец-педагог, он удостоился чести быть занесенным на доску лучших людей своего города. Таких преданных сынов и дочерей народа в комсомоле сотни тысяч. Комсомольские организации должны добиваться более смелого и в больших масштабах выдвижения советской молодежи, во все области государственной и хозяйственной жизни. В этом деле комсомол найдет полную поддержку партии!

Рост активности трудящихся масс, естественно, повышает ответственность ВЛКСМ за коммунистическое воспитание молодежи и вызывает необходимость резко улучшить всю идейно-политическую работу комсомольских организаций. Партия Ленина — Сталина, ее сталинский Центральный Комитет помогли и помогают комсомолу решительно очиститься от врагов народа, обманным путем пробравшихся кое где к руководству. Однако, ЦК ВЛКСМ не сделал всех выводов из уроков вражеской работы троцкистско-бухаринских бандитов, продолжительное время орудовавших в комсомоле.

Решения IУ пленума ЦК ВЛКСМ во многом остались на бумаге, не выполняются. А ведь со дня их принятия прошло свыше четырех месяцев — срок достаточный, чтобы ЦК ВЛКСМ повысил идейный уровень и практическую работу комсомольских организаций. Попрежнему плохо выполняется важнейшее условие политического роста комсомольского актива — коллективное обсуждение и коллективное разрешение всех вопросов работы ВЛКСМ. В ряде комсомольских организаций еще не очистились от враждебных, разложившихся элементов, особенно в национальных республиках. Есть еще комсомольские организации, в которых много болтают, выносят много резолюций, но коренными вопросами коммунистического воспитания молодежи и детей по-настоящему не занимаются.

Выборы в Верховный Совет СССР привели в движение, приобщили к активной общественной деятельности тысячи и тысячи молодых бойцов за партию — агитаторов и пропагандистов. Творческие способности этой молодежи, державшей и выдержавшей экзамен политической активности, характерны для всех молодых трудящихся города и деревни, любящих партию Ленина — Сталина, любящих свой народ, свою великую отчизну. Вот где комсомол должен черпать свои резервы, вот кого надо вовлекать в ряды ВЛКСМ!

Слабый, явно недостаточный рост комсомола свидетельствует о наличии серьезных недочетов в работе ВЛКСМ, о неумении закреплять успехи, достигнутые в период избирательной кампании. Медленно идет рост рядов ВЛКСМ, особенно в деревне.

Процесс очищения от вражеских элементов не всегда сопровождается ростом комсомольских организаций за счет энергичной, преданной молодежи, которая по вине бюрократов и перестраховщиков все еще остается вне комсомола.

Явно недостаточно растут комсомольские организации национальных республик. В Чечено-Ингушетии есть такие райкомы, как, например, Урус-Мартановский, который не принял в ряды комсомола ни одного человека. А в Узбекистане свыше 30 райкомов за 1937 год не приняло в комсомол ни одной девушки!..

Коренные причины медленного роста ВЛКСМ в первую очередь об'ясняются плохим состоянием политической работы, неумением организационно охватывать возросшую активность беспартийной молодежи, неумением отвечать на жгучие вопросы, волнующие все слои трудящейся молодежи. Косностью и бюрократизмом, бездушием к людям, медленным устранением последствий вредительства, — этим страдают многие руководители комсомольских организаций.

Комсомол должен сделать для себя все политические и практические выводы из опыта прошедшей избирательной кампании. Это поможет комсомолу нащупать свои слабые звенья и ликвидировать разрыв между все возрастающей активностью молодежи, ее запросами и тем низким уровнем руководства, который характерен для многих комсомольских комитетов.

Центральный Комитет партии неустанно учит комсомол большевистской принципиальности, острой политической бдительности, неослабной критике ошибок и недостатков в работе союза.

Газета «Комсомольская правда» в последние месяцы энергично развертывает борьбу за перестройку работы комсомольских организаций в соответствии с указаниями Центрального Комитета партии. «Комсомольская правда» развертывает критику недостатков работы комсомольских организаций, разоблачая остатки вражеских элементов в комсомоле. К сожалению, эта важнейшая работа газеты не всегда находит достаточную поддержку со стороны бюро ЦК ВЛКСМ.

Основное и решающее условие правильного руководства и коммунистического воспитания молодежи — в живой, повседневной связи актива с массами молодежи. Смелее и решительнее выдвигать новые кадры актива, быть в гуще молодежи помочь молодым рабочим, крестьянам, интеллигентам активно участвовать в политической жизни, воспитывать все молодое поколение в духе большевизма, в духе преданности делу Ленина—Сталина, делу социализма, — этим требованиям должен отвечать подлинный комсомольский руководитель.

Формирование мировоззрения молодого поколения протекает в тесной связи учебы с жизнью. Перенесение центра тяжести на воспитательную работу кое-кем в комсомоле было воспринято как самоустранение от участия в производственной жизни. Ложное, неправильное представление! Оно привело к тому, что отдельные комсомольские организации не проявляют свой творческий почин в развертывании стахановского движения.

Двенадцать с лишним лет назад в статье «О задачах комсомола» товарищ Сталин предупреждал, что без **сочетания** практической работы комсомольского актива с теоретической его подготовкой невозможна никакая сколько-нибудь осмысленная коммунистическая работа в комсомоле. «Комсомол не был бы Комсомолом, если бы он боялся трудностей. Великую задачу взял на себя актив Комсомола. Поэтому он должен найти в себе силы для того, чтобы преодолеть все и всякие трудности на пути к цели» (Сталин).

А эта высокая, прекрасная цель, вдохновляющая весь ленинский комсомол, состоит в том, чтобы под руководством партии большевиков и ее сталинского Центрального Комитета, преодолевая все и всякие трудности, вести всю массу молодежи к полному торжеству коммунизма.

(ПРАВДА)

Па-большэвіцку арганізаваць палітвучобу моладзі

Асноўная задача комсамола — комуністычнае выхаванне моладзі, выпрацоўка ў кожнага юнака і школьніка комуністычнага светапогляду. Самае галоўнае ва ўсёй нашай выхаваўчай рабоце — узброіць моладзь партыйнымі ведамі, вопытам мінулага, выхаваць у ёй прынцыповую большэвіцкую ідэйнасць — гэта значыць выхаваць у ёй цвёрдую ўпэўненасць у праваце справы нашай партыі, гэта значыць навучыць моладзь кіравацца большэвіцкімі прынцыпамі ва ўсіх паводзінах. «Паводзіны байца, яго боездольнасць, яго ўстойлівасць ва ўсякай барацьбе, а ў будучай вайне ў асаблівасці, будуць вызначацца ў тым, наколькі добра ён узброен не толькі тэхнічна, але перш за ўсё ідэйна». **(Косараў).**

Вось чаму арганізацыю палітвучобы комсамольцаў і ўсёй моладзі ў нашым інстытуце трэба паставіць па-баявому.

Але справа з палітвучобай беспартыйных па інстытуту абстаіць нездавальняюча. Гэтым пытаннем не займаюцца ні прафком, ні партком, ні комсамольская арганізацыя. Апошняя вылучыла прапагандыстаў для школ беспартыйных і на гэтым лічыць сваю місію скончанай. Прафком, кроўнай справай якога з'яўляецца кіраўніцтва палітвучобай з беспартыйнымі, таксама гэтым пытаннем не займаецца. І як вынік — школы працуюць самацёкам.

Школы, якія ўкамплектаваны студэнтамі, пражываючымі на прыватных кватэрах, маюць зусім нізкія лічбы наведвання. У апошні час сарваліся заняткі ў некалькіх школах таму, што своечасова аб іх не было давезена да ведама слухачоў.

Школа прапагандыста Манкевіча амаль палову сваіх заняткаў злучаецца з другой школай, ці па віне прапагандыста, ці слухачоў.

Прафком сваім «кіраўніцтвам» дайшоў да таго, што тэмы вызначае ў дзень заняткаў. Такім чынам на заняткі прыходзяць непадрыхтаванымі як слухачы, так і прапагандысты. Вось чаму заняткі праходзяць вяла, прычым матэрыял прыпадносіцца схематычна, літаратурай прапагандыст забяспечваецца недастаткова. Некаторыя школы зусім не працуюць таму, што яны не забяспечаны прапагандыстамі. І гэта называецца «кіраўніцтва» палітвучобай.

Аб усім гэтым ведае партыйны камітэт, але не рэагуе. Мусіць, ён лічыць, што гэта да яго не датычыцца.

Парткабінет матэрыялам прапагандыстаў забяспечвае дрэнна і несвоечасова.

Семінар з прапагандыстамі не праводзіцца і наогул прапагандыстаў не кантралююць. І не дзіва пасля гэтага, што частка студэнцтва так і заяўляе: «няма цікавасці наведваць такія палітзаняткі». Факты гавораць аб тым, што прафком і яго старшыня тав. Дзячко пытаннем палітычнага выхавання студэнтаў не займаюцца, і што такі важнейшы ўчастак работы прафкомам не забяспечан.

Па-большэвіцку арганізаваць узбраенне студэнтаў марксісцка-ленінскай тэорыяй — неадкладная задача партыйна-комсамольскіх і прафсаюзных арганізацый.

С. КІТАЙЧЫК.

Школа і слухачы

Палітшкола прафесара Фрыда лічылася на працягу апошніх год лепшай сярод комсамольскіх. Але гэта — адносная характарыстыка ў параўнанні з іншымі палітшколамі. Справа ў тым, што склад слухачоў рэзка змяніўся: па-першае, за лік уноў прыпісаных, часам неадпавядаючых свайму палітычнаму ўзроўню, па-другое, рост паасобных слухачоў вельмі неаднолькавы—цэлы рад таварышоў па раду прычын не змаглі ісці побач з асноўным ядром.

Між іншым, гэта школа лічыцца школай павышанага тыпу, дзе падрыхтоўка матэрыялу павінна праходзіць па першакрыніцах класікаў марксізма-ленінізма. Але добрая палова школы не адпавядае гэтаму прызначэнню. Калі такія слухачы, як Зухер, Нікалаеў, Бяліцкі і іншыя — даволі падрыхтаваныя да самастойнай прапрацоўкі матэрыялаў па працах Леніна—Сталіна, то такія, як Доўбаш, Парчэўскі, Лапарэвіч, — павінны займацца ў школе, у крайнім выпадку, дзе праходзяць гісторыю партыі па стабільнаму падручніку.

Незразумела, чаму камітэт КСМ, размяркоўваючы слухачоў па школах у гэтым навучальным годзе, не падыходзіў дыферэнцыявана да кожнага комсамольца? Хіба такая простая яснасць сама не падказвае аб якасці прапрацоўкі ў абодвух выпадках? Здаецца, гэта пытанне з асаблівай рэзкасцю паўстае зараз, калі зноў, пасля вывучэння матэрыялаў Сталінскай Канстытуцыі і Палажэння аб выбарах у Вярхоўны Совет, школы прыступаюць да вывучэння слаўных старонак большэвіцкай партыі Леніна — Сталіна.

Гр. КРУЧОК.

НА ЕЛКУ

Из-за горочки крутой
Солнце бодрое встает.
Здравствуй, утро золотое —
Большевистский новый год!

Встану рано на рассвете
И на елку поспешу.
Я пришел, счастливцы-дети,
С вами радовать душу...

Ну-ка, в песню боевую
Рассыпайся звонче, медь.
Нашу радость огневую
Ну, кому-ж перегреметь?!

Разноцветно рдеет море
Ярких елочных огней,
Обращаю свои взоры
Я на елочку скорей.

Снег налег крутом на ветки —
Серебристый ватный снег,
Шишки крупные—конфетки
Смотрят ласково на всех.

Здесь по праздничному ярко,
Здесь и белочка и кот.
Ну, ребята!—и подарки-ж
Приготовил новый год!

ВАС. БЕРЕЗОВСКИЙ.

О КАФЕДРЕ ПАТОФИЗИОЛОГИИ

Одна из важнейших кафедр основных теоретических дисциплин мединститута—это партофизиология.

С третьего курса студенты с особым интересом относятся к этой дисциплине. Редкий студент скажет, что «неинтересный предмет». Но не везет этой кафедре, особенно на профессоров. Много ценного инвентаря было приобретено при организации кафедры в 1929 году. Этот инвентарь, аппаратуру, химические препараты и проч. видели научные работники, показывали это и студентам, но те и другие делали свои выводы: хорошо было бы остаться на такой кафедре—говорили студенты.—А вот хорошо что и нам может пригодиться кое-что,—думали научные работники. Время шло, редко кто помнит о профессоре, который был в 1929 году. Как сказать: «и был и не был». И, видимо, профессору быть и не быть на кафедре патофизиологии — стало нормой для этой кафедры. Больше всех это беспокоит сотрудников и студентов. В 1930—31 г. установилась система гастролей проф. **Халатова.** Результаты этих гастролей были наиболее ощутимы в бухгалтерии и кассе мединститута.

Наконец приехал некий профессор **Алексеев.** Тих и скромен сей ученый, и в этих добродетелях дошел до того, что однажды просидели студенты, придя на его лекцию, два часа и не заметили его, т. е. просто он не пришел, а не пришел он потому, что решил уехать тайком, тишком. Придя к нему на квартиру, не застали ни его, ни его вещей. И только письмо по адресу д-ра **Яхимовича** открыло тайну — не считает он, профессор, возможным для себя справиться с возложенными на него задачами, лучше во время уйти.

Проходят годы, профессорский курс заменен доцентским.

И наконец, светоч науки озарил кафедру — профессор, большой стаж, много научных трудов. Рады-радешеньки студенты. «Это вам не фунт изюма, нам будет читать профессор Андреев», — так думали, но было иначе. Системы лекций не было. В лекции часто вносилось совершенно постороннее — трамвай... кондуктора, студенты... торговля луком и т. д. Зачеты представляли собой полнейшую случайность. Кафедра не знала, «что день грядущий ей готовит», ни в науке, ни в хозяйстве. А дальше пошло еще лучше: затруднения в помещениях в мединституте. Дирекция вырешила за счет кафедры патофизиологии так как сопротивляемость профессора Андреева на защиту интересов кафедры была резко снижена. Легко договорились, и последний практикум кафедры был сдан легко с улыбкой.

Результаты долгих лет беззаботности дирекции к этой кафедре довольно эффективны. Первое полугодие, хотя практические занятия были проведены полностью, практикум обеспечен животными, материалом, оборудованием, но студентам буквально негде было сидеть, т. к. приходилось заниматься в неприспособленных помещениях. Был на 32 группы представлен 1 практикум на втором этаже и то с половины, т. е. утром патофизиология — практикум, все оборудовано для опыта, а вечером приходят заниматься латинисты с группой, приходилось два раза в день вносить и выносить из этой комнаты инвентарь. Еще хуже было в других комнатах — маленькие, заставленные шкафами и другим имуществом. Не лучше положение с ценной аппаратурой. Запомнили хорошо другие кафедры об оборудовании патофизиологии. Годами сыпались распоряжения дирекции о выдаче того или иного аппарата во временное пользование другой кафедре, а инвентаризация на 1938 год показала, что большая часть ценной аппаратуры находится на других кафедрах.

Идет второе полугодие, студенты еще не прослушали ни одной лекции (правда, при Андрееве лекция читалась о патологии дыхания, а практические проводились по патологии печени — системы не было). Встает вопрос: как считать курс—пройденным, и как сдавать зачеты?

Необходимо дирекции срочно принять меры к обеспечению кафедры профессором и подойти к вопросу не формально, т. е. так как было до сих пор — формально был профессор, а фактически трудно было решить как лучше — с профессорами или без них. И во вторых, надо обеспечить помещение под практические занятия. Недопустимо, что регулирование недостающей площади в мединституте прошло преимущественно за счет кафедры патофизиологии, т. к. только эта кафедра является единственной, лишенной учебной площади, и понятно, что это в первую очередь отражается на студентах и качестве их усвояемости предмета.

Пора дирекции уделить этой кафедре то внимание, которое она занимает в медобразовании в нашем Советском Союзе. Зачет и экзамен по патофизиологии не отменены. Надо обеспечить этот предмет. Со студента надо требовать, но и студент требует обеспечить ему получение необходимых знаний.

Аб кадрах для кадраў

Партыя і ўрад у сваіх клопатах аб выхаванні большэвіцкіх кадраў — совецкіх навуковых работнікаў прымаюць усе меры. Павелічэнне стыпендыі для студэнтаў, павелічэнне стыпендыі для аспірантаў — аб гэтым яскрава сведчыць.

Пытаннямі падрыхтоўкі кадраў для кадраў, пытаннямі выхавання аспірантаў, якія працуюць пры кафедрах нашага інстытута, сапраўдных совецкіх навуковых работнікаў дырэкцыя да гэтага часу займалася вельмі мала. Калі набор саміх аспірантаў на кафедры з'яўляецца ў асноўным добрым; большасць аспірантаў сапраўды ўключылася ў навуковую работу і практычную дзейнасць кафедры, то выхаванне аспірантаў у духу комунізма, трэба сказаць прама, — адсутнічае. Праграма аспірантуры прадугледжвае курс дыялектыкі прыроды і дыялектычнага матэрыялізма для ўсіх аспірантаў. На працягу года заняткаў па гэтых прадметах не было, у пачатку-ж 1937 года некалькі заняткаў правёў вораг народа Сурта. Цану гэтым заняткам мы ведаем. Зараз праграма дыямата і дыялектыкі прыроды зусім пакінута. Гэту памылку, ці іначай — вынік шкодніцтва, неабходна зараз-жа выправіць. На некаторых кафедрах і асноўная работа аспірантаў не наладжана. Аспіранты кафедры паталагічнай фізіялогіі зусім пазбаўлены кіраўніцтва, а дырэкцыя да гэтага часу не паклапацілася «раздабыць» прафесара. Аспіранты кафедры нармальнай фізіялогіі ўжо на працягу года скардзяцца на недастатковае кіраўніцтва імі з боку прафесара Ветохіна.

Добра пастаўлена работа з аспірантамі на кафедрах праф. Голуба, Маркова, Гэрке і Тітова.

Трэба думаць, што зараз дырэкцыя выправіць усе недахопы, таму што пытаннямі аспірантуры яна ўжо занялася. Была скліканы вытворчая нарада аспірантаў, на якой абмеркован цэлы рад мерапрыемстваў па наладжванню работы аспірантцкай групы.

Адным з асноўных недахопаў падрыхтоўкі кадраў у інстытуце з'яўляецца недастатковая колькасць аспірантаў. Наяўная колькасць аспірантаў не можа забяспечыць патрэбнасць у кадрах. Кафедры эпідэміялогіі, мікрабіялогіі, соцыяльнай гігіены ў выніку шкодніцтва зусім не маюць аспірантаў, адсутнасць якіх пры неабходнасці арганізацыі пры інстытуце санітарнага факультэта ставіць гэтыя кафедры ў паграseverнае становішча. Кафедра эпідэміялогіі, якая зараз з'яўляецца вельмі актуальнай для санфака, наогул не існуе. Працаваўшы там доктар медыцынскіх навук тав. Мац выехаў.

Зусім незразумела практыка кіраўніцтва наркамата аховы здароўя, якое знімае з аспірантуры больш правераных і зарэкамендаваўшых сябе на навуковай рабоце аспірантаў.

Аспірантка-ж тав. Крок, якая на працягу ўсяго свайго прабывання на кафедры фармакалогіі сваімі паводзінамі сее склоку і развальвае работу ў аспірантуры «міласціва» пакінута. Сын ворага народа, былы комсамолец Арлоўскі дагэтуль з аспірантуры не зняты.

У гэты-ж час нарком аховы здароўя без усякай матывіроўкі здымае з работы сапраўды адпавядаючых свайму прызначэнню аспірантаў тт. Яцкоўскага, Блехера і іншых.

Для нас зусім зразумела, што недахоп медыцынскіх кадраў на раёне не можа служыць прычынай для таго, каб знімаць людзей з навуковага фронта для развалу якога ворагі народа таксама прылажылі сваю руку.

Так нарком аховы здароўя ліквідуе вынікі шкодніцтва меўшыя месца ў Мединстытуце.

В. Н. і В.

САМААДДАНЫ ПАСТУПАК ЎРАЧА

Раніцай 26 снежня ў Неўра-хірургічным навукова-даследчым інстытуце (Масква) была вытворана складаная аперацыя на мазгу хвораму Скварцову. Пасля перанесенай аперацыі хворы знаходзіўся ў цяжкім становішчы. У 3 гадзіны ночы да яго быў выклікан хірург Г. П. Карнянскі. Каб выратаваць жыццё хворага, яму трэба было неадкладна зрабіць пераліванне крыві. Але падыходзячага па групе донара ў інстытуце не было, а запасная кроў была ўся выдаткавана.

Доктар рашыў пераліць хвораму сваю кроў. Так, як у гэты час у інстытуце не было другога хірурга, які-б змог узяць кроў, Карнянскі гэта зрабіў сам. Пры дапамозе медыцынскай сястры, ён ўзяў у сябе 400 грамаў крыві і пераліў хвораму. У становішчы хворага наступіла паляпшэнне, і зараз яго жыццё па-за-бяспекай.

Дырэктар інстытута заслужаны дзеяч навукі прафесар Н. П. Бурдэнка ў спецыяльным загадзе адзначыў самаадданасць, знаходлівасць і адданасць урача Карнянскага, з гонарам выканаўшага абавязак совецкага грамадзяніна. Доктар Карнянскі прэміраван ганаровай граматай і месячным акладам.

АБЫ ЦІХА...

Часам у нас здараецца, што работа тым ці іншым работнікам выконваецца не для самой справы, а толькі для таго, каб хто-небудзь не лаяў, каб не казалі што нічога не робіць, словам... абы ціха.

Агульны сход студэнтаў IV курса «А» прызначаўся і тут-жа пераносіўся з дзесятак разоў, нарэшце параілі: «Сход склікаць пасля рабочага дня 7 студзеня».

З 4-гадовай практыкі ўжо час было-б ведаць, што пасля вучобы сур'ёзных сходаў праводзіць нельга. А на гэтым сходзе стаялі пытанні досыць сур'ёзныя: 1) Справаздача курсавога профбюро, 2) Вылучэнне кандыдатур у новы склад бюро.

Трэба было спадзявацца, што на гэтым сходзе будзе шырока разгорнута крытыка і самакрытыка, тым больш што работа бюро была зусім дрэнная.

Сход пачаўся. Перш за ўсё прышлося папаяваць з тав. Бардоўскай, выбранай у прэзідыум, якая чамусьці ў прэзідыум ісці не жадала (гэта таксама гаворыць аб выхаваўчай рабоце сярод студэнтаў). Потым, пасля доўгіх спрэчак колькі даць дакладчыку для справаздачы 15 ці 20 мінут, слова было прадастаўлена т. Брэславу.

Удзяліўшы з сваіх 20 мінут 12 мінут на міжнароднае і ўнутранае становішча СССР і хуценька пералічыўшы ўсё няробленае бюро за час свайго існавання, т. Брэслаў скончыў сваю справаздачу.

Пачаліся «спрэчкі».

Тав. Шляга ўказаў на тое, што ён закрыўджан на Брэслава. Тав. Карвіга—член бюро—паўтарыў, што бюро нічога, фактычна, не рабіла.

На гэтым крытыка і самакрытыка была скончана.

За час «спрэчак» была складзена рэзалюцыя, якая адзначала нездавальняючую работу бюро (праўда, была ўнесена прапанова — лічыць работу бюро «не зусім нездавальняючай»).

Хуценька прынялі рэзалюцыю, яшчэ хутчэй вылучылі новыя кандыдатуры ў склад новага бюро, хуценька выбралі лічотную камісію, і на працягу поўтара гадзін сход быў скончан.

Трэба адзначыць, што кандыдатура члена прафкома т Куліка, вылучаная ў лічотную камісію, была адхілена, як кандыдатура нечлена саюза, бо т. Кулік механічна выбыў, не ўплаціўшы ўзносаў на працягу 18 месяцаў (трэба здзіўляцца як т. Кулік папаў у члены прафкома)

Фармальна ўсё прайшло ўдала, па сутнасці — агідна. Ужо час адмовіцца ад такіх раптоўных сходаў, ужо час поўнасцю адказваць за сваю работу, а не гаварыць, што «студэнты разваліваюць работу бюро» — як сказаў т. Брэслаў.

Не людзі нашы дрэнныя, а кіраўнікі курсаў дрэнныя.

Янка МАЛЫ.

АБ КАНЦЫЛЯРЫІ

Вельмі часта мы чуем аб тым, што ў канцылярыі дэканата не ўсё добра.

У дэканаце працуюць 2 студэнты: Слесараў і Шуба. Цяжка сказаць хто з іх больш бюракрат. Да наведвальнікаў-студэнтаў яны адносяцца так, як-быццам ў размаўленні з імі студэнт нічога не каштуе. Іх высокамер'ю няма мяжы.

Да таго трэба дадаць, што яны абодва ніколі не бываюць на месцы. За атрыманнем пасведчання да Шубы прыходзіцца хадзіць тыднямі, бо прыходзіць Шуба пазней 6 гадзін, а ўходзіць раней 9 гадзін.

Што датычыць Слесарава, дык яго амаль зусім на рабоце не бывае, кажуць, што ён займаецца навуковай працай і таму ў яго ледзь хапае часу, каб прыйсці за атрыманнем зарплаты.

Няўжо дэканат сярод сваёй масы студэнтаў (ці не студэнтаў) не мог знайсці лепшых работнікаў?

Трэба было-б пазбавіць канцылярыю ад гэтых бюракратаў.

СТУДЭНТ.

КАБАН—Ў ІНТЭРНАЦЕ

У інтэрнаце на вуліцы Пушкіна жыве студэнт V курса Плутэс С.

Прадпрымальную справу ён задумаў: купіў кабана і пачаў яго карміць. Але-ж, каб трымаць гэту жывёліну, патрэбен хлеў. У інтэрнаце ёсць сарай, дзе захоўваюцца койкі, матрасы, дровы і іншыя рэчы. Плутэс, не пытаючыся ні ў кога, скарыстаў гэты сарай для свайго выхаванца. Мала таго, што тут не месца кабану, Плутэс, карыстаючыся сваімі здольнасцямі, без дапамогі цесляроў і інжынераў, стаў будаваць у гэтым сараі сарайчык. Для гэтага ён сабраў усе рашоткі, што ляжалі на падлогах, ва ўмывальніках і парэзаў іх на сваё будаўніцтва. Праўда, пабудова выйшла добрая і нічога Плутэсу не каштавала, затое студэнты, якія выходзяць з умывальніка ці прыбіральні, нясуць у свой пакой за нагамі і ваду і гразь. Ды апрача ўсяго, гэтыя рамы з'яўляюцца маёмасцю інтэрната. Я пытаю, хто даў права знішчаць гэту маёмасць?

Для кармёжкі кабана спатрэбілася Плутэсу карыта. Доўга не прыйшлося ламаць галовы гэтаму мудрацу, — ён павыцягаў з тумбачак шуфляды і стаў скарыстоўваць іх як карыты. Шуфляды пагнілі, а ёсць студэнты, якія не могуць карыстацца тумбачкамі з той прычыны, што ў іх няма шуфляд. Гэтыя факты сведчаць аб дрэнных адносінах Плутэса да соцмаёмасці і безгаспадарчасці гора-адміністратараў.

«ЗАЛІВАЙКА».

Менск друкарня «Звязды» Горліт 2662 Тираж 1500 экз. В. а. адказнага рэдактара Е. ШУБІК.